

Едва що бѣхъ се въскачилъ на равнината между Медвенъ и Садово, чухъ татъкъ напредъ нѣколко пушечни гърмежи. Не можеше да има съмнѣние, че дружинитѣ се бѣха срѣщнали съ турцитѣ. Азъ пустнахъ коня си въ карьеръ и скоро видѣхъ дружинитѣ, които, построени въ една линия, се бѣха спрѣли.

Плана за дѣйствието противъ башибозуцитѣ, както се научихъ по-послѣ, билъ слѣдующия: 1-а и 3-я дружини щѣли да нападнатъ отъ фронта, а четитѣ на войводитѣ дѣдо Желю и Панайота, на брой до хиляда человекъ, които до сега биле разположени въ с. с. Градецъ и Жеравна, щѣли да нападнатъ отъ възвишенността — къмъ западъ отъ с. Исуплии едновременно съ дружинитѣ на лѣвия флангъ и тила на противника. Освѣнъ това, къмъ дружинитѣ се бѣха присѣдинили много българи отъ Котелъ и околнитѣ села, въоръжени съ пушки отъ разни системи.

3-я дружина се бѣ построила въ боенъ редъ въ двѣ линии — 1-а и 4-а роти въ първата линия. Ротитѣ бѣха разсипали стрѣлкова верига. 2-а и 3-я роти бѣха въ резервъ до самия пѣтъ — при турскитѣ гробища. 1-а дружина въ такъвъ сжщо редъ се бѣше построила вдѣсно отъ 3-я дружина.

Когато се приближихъ до гробищата, 3-я дружина се вдигна и настѣпи напредъ. Задъ камѣнацитѣ на гробищата бѣха останали, налѣгали, множеството отъ въоръженитѣ българи — доброволци, мнозина отъ които, щомъ турцитѣ откриха огънь и куршумитѣ забрѣмчаха и засвириха, избѣгаха. На останалитѣ при гробищата доброволци азъ прѣдложихъ, или да вървятъ напредъ, или пѣкъ да се махнатъ съвсѣмъ. Тогава мнозина отъ тѣхъ станаха и трѣгнаха напредъ, безъ да гледатъ, че неприятелскитѣ куршуми подсвиркваха въ въздуха и се плескаха на около.

— Ами вий какво търсите тукъ? ме попита майоръ Чилевъ, когато азъ му се явихъ.

Азъ му разказахъ на бързо за моята отлѣчка отъ 5-а дружина.

— Страхъ ме е, че вий можете да пострадате за производното напущание на частъта си, ми каза той.

— Знамъ, господинъ майоръ, но може би нѣкой башибозушки куршумъ да ме избави отъ неприятността да понеса заслуженото си наказание, отговорихъ азъ.